

ρα· ὅσον ὅμως διὰ τὴν πραγματιώδη αἰτίαν τῆς ἐλκυσικῆς, ἢ τῆς βαρύτητος ἐν γένει, ὁ Νεύτων τὸ ὁμολογεῖ μὲ ἀπλότητα, ὅτι δὲν τὴν γινώσκει τελείως, μ' ὅλον ὅπῃ ἔκαμε τὴν βάσιν ὅλης τῆς φιλοσοφίας τε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλκυσικῆς, ἢ τῆς βαρύτητος· διὰ τῆτο διαβαίνομεν εἰς καῖποιας ἄλλας ιδιότητας τῶν φυσικῶν Σωμάτων. (α)

(α) Ἰδὲ αἱ λέξεις ὅπῃ μεταχειρίζεται ὁ Νεύτων· „ἐ-
 „ως τῶρα ἐξήγησα τὰ φαινόμενα τῶν Οὐρανῶν, καὶ
 „τῆ Ὁκεανῆ μὲ τὴν δύναμιν τῆς βαρύτητος, ἀλλὰ
 „δὲν ἐβεβαίωσα ὡς τόσον ποῖα ἦτον ἡ αἰτία τῆς
 „βαρύτητος“· λέγει προσέτι ὁμιλῶντας περὶ τῶν
 „νόμων τῆς βαρύτητος“· „ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα νὰ εὐ-
 „ρω διὰ τὰ φαινόμενα τὸν λόγον αὐτῶν τῶν ἰδιο-
 „τήτων τῆς βαρύτητος, καὶ δὲν κατασκευάζω τελεί-
 „ως ὑποθέσεις, φθάνει νὰ ὑπάρχη πραγματιωδῶς
 „ἡ βαρύτης, καὶ νὰ ἠμπορῇ τιναὶς νὰ ἀποδίδῃ τὸν
 „λόγον ὅλων τῶν κινήσεων τῶν ἐραυῖων Σωμάτων καὶ
 „τῆς Θαλάσσης“ principia philosophiae ἐκδ.
 „3. σελ. τελευταία.